

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 190/2014
03.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М. и др, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката М.Ч., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К бр.89/12 од 24.01.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.2485/13 од 25.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 03. априла 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. – адвоката М.Ч., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К бр.89/12 од 24.01.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 2485/13 од 25.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 2К бр.89/12 од 24.01.2013. године, окривљени М.М., поред осталих окривљених, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело је применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 30.09.2008. до 09.10.2008. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.2485/13 од 25.09.2013. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву, те бранилаца окривљених Б.Л. и М.М., а пресуда Вишег суда у Краљеву 2К бр.89/12 од 24.01.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.М. – адвокат М.Ч. из разлога прописаних одредбом члана 485. ЗКП, не конкретизујући повреду закона које су побијаним пресудама учињене, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи

побијане пресуде тако што ће окривљеног М.М. ослободити од оптужбе да је учинио кривично дело из члана 246. став 1. КЗ или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 101/11) који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку – "Службени гласник РС", број 121/12), прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/04, ... 76/2010).

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 121/2012), прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда Законика о кривичном поступку из члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој се повреди закона ради, већ и указивање на то у чему се она конкретно састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног М.М., као разлог за подношење захтева истиче повреду закона из члана 485. ЗКП, не конкретизујући у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци и указује на погрешну оцену доказа, те на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, што све не представља разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и браниоцима окривљених.

Наиме, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног наводи да првостепена пресуда, којим је окривљени М.М. оглашен кривим, садржи битне повреде одредаба кривичног поступка јер је изрека пресуде неразумљива, противречна самој себи и разлозима пресуде, да не садржи разлоге о одлучним чињеницама, да су изнети разлози потпуно нејасни и противречни, те да о одлучним чињеницама постоји противречност између онога

што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника и исказа датим у поступку и самих тих исказа и записника.

С тим у вези, у захтеву се указује да је став првостепеног суда о кривици окривљеног М.М. заснован искључиво на одбрани окривљеног Ј. изнетој у полицијској управи и у истражном поступку, да на кесицама опојне дроге хероин нису пронађени ДНК трагови окривљеног М.М., те да суд приликом доношења одлуке није ценио исказ оца окривљеног М.М., који је саслушан у својству сведока и који је навео да се окривљени у инкриминисаном периоду налазио на лечењу од зависности од опојне дроге хероин и да је био под његовом сталном контролом, нити је у том смислу ценио налаз и мишљење вештака – неуропсихијатра др В.В.

Како, дакле, из навода захтева за заштиту законитости произилази да бранилац окривљеног М.М. у захтеву указује на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, који се примењивао у време доношења правноснажних пресуда ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 72/09) што представља повреде одредаба члана 438. став 1. тачка 11. и из члана 438. став 2. тачка 2. сада важећег Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 121/2012), те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева окривљенима и браниоцима окривљених, односно указује се на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтева браниоца окривљеног М.М. одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.